

sób zameldowania oraz wymeldowania żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, a także sposób prowadzenia ewidencji ludności w budynkach pozostających w zarządzie organów wojskowych, uwzględniając potrzeby wynikające z konieczności zapewnienia ochrony informacji niejawnych.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może w celu zapewnienia porządku i bezpieczeństwa publicznego, a także zwalczania klęsk żywiołowych i zagrożenia bezpieczeństwa państwa wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na czas określony obowiązek zameldowania się z chwilą przybycia do danej miejscowości oraz obowiązek zgłoszenia wyjazdu z danej miejscowości, uwzględniając określenie szczegółowego sposobu i terminu zameldowania osób oraz zakres danych, jakie powinny być zgłoszone przy zameldowaniu lub wymeldowaniu.”

Art. 2. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 113, poz. 733, z 1998 r. Nr 113, poz. 716 i z 1999 r. Nr 108, poz. 1227) skreśla się art. 6.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 września 1986 r. — Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. Nr 36, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1998 r. Nr 117, poz. 757 i z 1999 r. Nr 52, poz. 532) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad rejestracją stanu cywilnego sprawuje minister właściwy do spraw administracji publicznej na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wojewodowie sprawują nadzór nad działalnością urzędów stanu cywilnego w zakresie realizacji obowiązków określonych w ustawie.

4. Wojewoda jest organem odwoławczym od orzeczeń administracyjnych wydanych na podstawie ustawy.”

Art. 4. W ustawie z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. z 1963 r. Nr 59, poz. 328 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757) w art. 11a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Wojewodowie sprawują nadzór nad działalnością organów powiatu w zakresie realizacji obowiązków określonych w ustawie.

3. Wojewoda jest organem odwoławczym od orzeczeń administracyjnych wydanych przez organy powiatu na podstawie ustawy.”

Art. 5. Zbiory meldunkowe oraz zbiory wydanych dowodów osobistych prowadzone w systemie kartotecznym w dniu wejścia w życie ustawy mogą być nadal prowadzone w tym systemie, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 6. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2002 r., zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze, o ile nie są sprzeczne z przepisami tej ustawy.

Art. 7. Marszałek Sejmu, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 8. Numery ewidencyjne PESEL nadane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

477

USTAWA

z dnia 11 kwietnia 2001 r.

o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa środki ochronne przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar cel-

ny, zwane dalej „środkami ochronnymi”, oraz zasady i tryb postępowania w sprawie stosowania tych środków, zwanego dalej „postępowaniem ochronnym”.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do towaru, którego nadmierny przywóz podlega ograniczeniom w za-

kresie uregulowanym odrębnymi przepisami prawa lub umowami międzynarodowymi.

3. Środki ochronne i postępowanie ochronne, określone w ustawie, w stosunku do towarów pochodzących z krajów będących członkami WTO, będą stosowane z zachowaniem wymogów określonych w Porozumieniu w sprawie środków ochronnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 9, poz. 54), stanowiącym załącznik do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 98, poz. 483).

4. W sprawach nieuregulowanych w ustawie, do postępowania ochronnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 2. 1. Postanowienia, decyzje i rozporządzenia, o których mowa w ustawie, przed ich wydaniem opiniowane są przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przepisów art. 106 § 2 i 5 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Postanowienia, decyzje i rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, obowiązują od dnia ich ogłoszenia.

3. Obwieszczenia o postanowieniach i decyzjach wraz z uzasadnieniem są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski — B”.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki doręcza niezwłocznie ogłoszone rozporządzenia właściwym organom kraju eksportu, natomiast postanowienia oraz decyzje doręcza wszystkim uczestniczącym w postępowaniu stronom.

5. W wypadku gdy liczba uczestniczących stron jest większa niż 50, minister właściwy do spraw gospodarki może zastąpić doręczenie publicznym obwieszczeniem w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim.

Art. 3. Przywóz towaru na polski obszar celny uważa się za nadmierny, jeżeli towar jest przywożony:

1) w tak zwiększonych ilościach, bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji towaru podobnego lub towaru bezpośrednio konkurencyjnego, oraz

2) na takich warunkach,

że wyrządza poważną szkodę lub zagraża wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu wytwarzającemu towar podobny lub towar bezpośrednio konkurencyjny.

Art. 4. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) towar podobny — towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem ochronnym lub w razie braku takiego towaru — inny towar, który, pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego tym postępowaniem,

2) towar bezpośrednio konkurencyjny — towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt 1, ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez niego tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być uznany za substytutowy w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem ochronnym,

3) poważna szkoda — znaczące i ogólne pogorszenie sytuacji przemysłu krajowego,

4) zagrożenie poważną szkodą — sytuację, w której na podstawie faktów ustalono, że wystąpienie poważnej szkody jest wysoce prawdopodobne oraz bliskie w czasie,

5) przemysł krajowy — ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stanowi znaczącą część całkowitej produkcji krajowej tego towaru,

6) kraj eksportu — kraj pochodzenia towaru w rozumieniu przepisów prawa celnego; jeżeli nie można ustalić kraju pochodzenia, jest nim kraj wysyłki; za kraj eksportu nie może być uznany kraj, przez którego obszar towar jest przewożony.

2. Stronami biorącymi udział w postępowaniu ochronnym mogą być:

1) zagraniczni producenci lub eksporterzy towaru objętego postępowaniem ochronnym, krajowi importerzy tego towaru lub organizacje oraz zrzeszenia przedsiębiorców, jeżeli większość ich członków jest zagranicznymi producentami lub eksporterami albo krajowymi importerami danego towaru,

2) właściwe organy kraju eksportu,

3) krajowi producenci lub organizacje oraz zrzeszenia producentów, jeżeli większość ich członków jest producentami towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego,

4) producenci wykorzystujący w procesie produkcji towar objęty postępowaniem lub ich organizacje, lub organizacje konsumenckie,

5) inne krajowe lub zagraniczne osoby fizyczne lub prawne, które wykażą swój bezpośredni interes materialny lub inny prawem chroniony interes w badanej sprawie.

Rozdział 2

Środki ochronne

Art. 5. 1. Jeżeli w wyniku postępowania ochronnego zostanie stwierdzone, że przywóz towaru na polski obszar celny jest nadmierny, to wobec przywozu takiego towaru może zostać zastosowany środek ochronny, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Środki ochronne nie będą stosowane wobec towaru pochodzącego z kraju rozwijającego się będącego jednocześnie członkiem WTO, którego indywidualny udział w przywozie na polski obszar celny nie przekracza 3%, pod warunkiem że łączny przywóz z tych krajów nie jest większy niż 9% całego przywozu na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym.

Art. 6. 1. Środek ochronny stosuje się wobec towaru obejmowanego procedurą dopuszczenia do obrotu, bez względu na kraj pochodzenia tego towaru, o ile umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 5 ust. 2.

2. W wypadku gdy poważna szkoda lub zagrożenie poważną szkodą spowodowane zostało wyłącznie nadmiernym przywozem towaru pochodzącego z krajów, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o strefie wolnego handlu, środki ochronne zastosowane będą wyłącznie wobec przywozu towaru pochodzącego z tych krajów, zgodnie z postanowieniami umów o strefie wolnego handlu.

3. W wypadku gdy poważna szkoda lub zagrożenie poważną szkodą spowodowane zostało wyłącznie nadmiernym przywozem towaru pochodzącego z krajów niebędących członkami WTO, środki ochronne mogą być stosowane wyłącznie wobec towaru pochodzącego z tych krajów, o ile umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską z tymi krajami nie stanowią inaczej.

Art. 7. Środek ochronny ustanawia się jedynie na czas określony oraz w wysokości i formie niezbędnej dla naprawienia szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu lub zapobieżenia powstaniu szkody oraz dla ułatwienia zmian dostosowujących ten przemysł do warunków konkurencji.

Art. 8. Tymczasowy środek ochronny ustanawia się w formie tymczasowej opłaty celnej dodatkowej.

Art. 9. 1. Ostateczny środek ochronny ustanawia się w szczególności w formie:

- 1) opłaty celnej dodatkowej,
- 2) kontyngentu.

2. W odniesieniu do towaru przywożonego z krajów niebędących członkami WTO, jeżeli umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską z tymi krajami nie stanowią inaczej, może być zastosowany środek ochronny także w formie nieautomatycznej rejestracji obrotu, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami (Dz.U. Nr 157, poz. 1026, z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250 oraz z 2001 r. Nr 29, poz. 320 i Nr 42, poz. 472).

3. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, przywóz towarów na polski obszar celny wymaga uzyskania pozwolenia. Do wydawania pozwoleń na

przywóz stosuje się przepisy ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki w procesie ustanawiania opłaty celnej dodatkowej może ze względu na interes publiczny określić wielkość przywozu nieobjętego tą opłatą.

5. Do wielkości przywozu, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące kontyngentu.

Art. 10. Opłata celna dodatkowa, o której mowa w art. 8 i art. 9 ust. 1 pkt 1, stanowi należność celną przywózową w rozumieniu przepisów prawa celnego.

Rozdział 3

Postępowanie ochronne

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyna postępowanie ochronne:

- 1) na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, występującej na rzecz przemysłu krajowego; wniosek uważa się za złożony na rzecz przemysłu krajowego, jeżeli popierają go producenci krajowi, których łączna produkcja stanowi co najmniej 25% produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego, a wnioskodawca przedstawi dane i informacje dotyczące znaczącej części łącznej produkcji krajowej tego towaru,
- 2) z urzędu, jeżeli dysponuje danymi uzasadniającymi wszczęcie postępowania ochronnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinien zawierać w szczególności informacje lub dane dotyczące:

- 1) wnioskodawcy,
- 2) nazwy towaru, wobec którego wnioskowane jest postępowanie ochronne,
- 3) sprzedaży towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego produkcji krajowej,
- 4) przemysłu krajowego w zakresie:
  - a) wielkości produkcji,
  - b) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
  - c) relacji przywozu ogółem względem produkcji wytworzonej,
  - d) stanu zatrudnienia,
  - e) zysków i strat,
  - f) wydajności,
- 5) krajów eksportu towarów,
- 6) importerów,
- 7) ceny towaru przywożonego na polski obszar celny,

- 8) związku przyczynowego zachodzącego między nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny a powstałą poważną szkodą lub zagrożeniem wyrządzenia takiej szkody przemysłowi krajowemu,
- 9) programu dostosowawczego przemysłu krajowego mającego na celu zapewnienie konkurencyjności tego przemysłu.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, a także sposób jego złożenia, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 2.

4. W wypadku gdy wniosek nie spełnia wymogów określonych w ust. 2 i 3 lub przedstawione dane są niewystarczające, minister właściwy do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 15 dni od daty wpływu wniosku, zawiadomi o tym wnioskodawcę i wezwie go do usunięcia stwierdzonych braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. W razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie minister właściwy do spraw gospodarki może, gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, wyznaczyć dodatkowy termin do usunięcia braków.

5. Za datę wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 4, uznaje się datę wpływu wniosku, w którym usunięto braki.

6. W wypadku wycofania wniosku przez wnioskodawcę przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania ochronnego, postępowania nie wszczywa się.

7. Jeżeli wnioskodawca wycofa wniosek po wszczęciu postępowania ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze postanowienia, umorzy postępowanie, chyba że naruszałoby to interes publiczny.

8. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 7, przysuguje zażalenie.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku, wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania ochronnego, jeżeli:

- 1) informacje i dane zawarte we wniosku wskazują, że nie zachodzą warunki, o których mowa w art. 3,
- 2) wymaga tego interes publiczny.

2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysuguje zażalenie.

Art. 13. 1. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w art. 14, żadne informacje w sprawie nie będą podane do wiadomości publicznej.

2. Jeżeli z umów międzynarodowych wynika obowiązek zawiadomienia władz kraju eksportu o zamiarze

wszczęcia postępowania ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki powiadomi o tym właściwe władze.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyna, w drodze postanowienia, postępowanie ochronne, jeżeli informacje oraz dane, którymi dysponuje, wskazują, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 3.

2. W odniesieniu do towaru przywożonego z krajów niebędących członkami WTO, jeżeli umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską z tymi krajami nie stanowią inaczej, do wszczęcia postępowania wystarcza, że zachodzi jedna z przesłanek, o których mowa w art. 3.

3. W wypadku postępowania wszczynanego na wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania ochronnego, nie później niż w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności:

- 1) datę wszczęcia postępowania,
- 2) oznaczenie wnioskodawcy,
- 3) nazwę towaru, opis towaru, kod taryfy celnej,
- 4) określenie towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego z towarem objętym postępowaniem,
- 5) określenie skali wzrostu przywozu towaru objętego postępowaniem, zarówno w wielkościach bezwzględnych, jak i w stosunku do produkcji krajowej,
- 6) określenie czynników, które stanowią podstawę ustaleń dotyczących poważnej szkody oraz związku przyczynowego,
- 7) określenie badanego okresu,
- 8) harmonogram postępowania, a w tym:

- a) termin, w którym strony mogą zgłosić swój udział w postępowaniu,
- b) termin posiedzenia wyjaśniającego, o ile zachodzi potrzeba jego zwołania,
- c) przewidywany termin zakończenia postępowania.

5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysuguje zażalenie.

Art. 15. Minister właściwy do spraw gospodarki dopuszcza do udziału w postępowaniu ochronnym stronę, która uprawdopodobni, że niedotrzymanie terminu określonego w art. 14 ust. 4 pkt 8 lit. a) nastąpiło z przyczyny od niej niezależnej.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wezwać strony do dostarczenia w wyznaczonym

terminie informacji lub złożenia wyjaśnień, jeżeli jest to niezbędne dla prowadzonego postępowania ochronnego.

2. Jeżeli strona odmawia udzielenia w wyznaczonym terminie informacji lub złożenia wyjaśnień, o których mowa w ust. 1, lub w inny sposób utrudnia postępowanie ochronne, ustaleń dokonuje się na podstawie dostępnych organowi prowadzącemu postępowanie danych i informacji.

3. Jeżeli w toku postępowania zostanie ustalone, że przedstawione informacje lub wyjaśnienia są nieprawdziwe lub mylące, to takie informacje lub wyjaśnienia pomija się w postępowaniu ochronnym.

Art. 17. 1. Strony mogą w toku postępowania ochronnego składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski oraz dostarczać dowody na ich poparcie.

2. Wyjaśnienia i informacje przekazywane ustnie, w toku postępowania ochronnego, mogą być dopuszczone jako dowód, o ile zostaną utrwalone w formie protokołu włączonego do akt sprawy.

Art. 18. 1. W toku prowadzonego postępowania ochronnego mogą być zwoływane posiedzenia w celu wyjaśnienia okoliczności oraz faktów stanowiących przedmiot badania.

2. Posiedzeniu przewodniczy wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki pracownik ministerstwa. Ustala on porządek posiedzenia, kieruje jego przebiegiem oraz sporządza protokół z przeprowadzonego posiedzenia.

3. Termin posiedzenia powinien być tak wyznaczony, aby informacja o jego zwołaniu umożliwiła stronom, których obecność jest uzasadniona, przygotowanie się do udziału w posiedzeniu.

Art. 19. 1. Protokół, o którym mowa w art. 18 ust. 2, sporządza się tak, aby z niego wynikało, jakie budzące wątpliwości okoliczności oraz fakty stanowiące przedmiot badania zostały omówione i wyjaśnione, kto i w jakim charakterze składał wyjaśnienia, jakie uwagi zgłosiły obecne na posiedzeniu strony.

2. Protokół doręcza się niezwłocznie uczestniczącym w posiedzeniu stronom.

3. Stronom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo do zgłoszenia na piśmie zastrzeżeń, w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu. Zastrzeżenie powinno zawierać uzasadnienie wraz z danymi i informacjami na jego poparcie.

Art. 20. 1. W celu ustalenia, czy wzrost przywozu towaru objętego postępowaniem przyczynił się do wyrządzenia poważnej szkody przemysłowi krajowemu, minister właściwy do spraw gospodarki zbada w toku postępowania ochronnego, za okres nie krótszy niż 3 reprezentatywne lata poprzedzające datę wszczęcia postępowania, w szczególności:

- 1) wielkość i tempo wzrostu przywozu, w wielkościach bezwzględnych oraz w odniesieniu do produkcji oraz konsumpcji krajowej,
- 2) udział w rynku krajowym towarów objętych postępowaniem,
- 3) ceny towaru objętego postępowaniem ochronnym, w tym ich relacje do cen towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego,
- 4) zmiany dotyczące produkcji i rynku krajowego w zakresie:
  - a) wielkości produkcji,
  - b) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
  - c) wydajności,
  - d) stanu zapasów,
  - e) zatrudnienia,
  - f) zysków i strat,
  - g) poziomu sprzedaży,
  - h) udziału w rynku krajowym,
- i) cen krajowego towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego (obniżenia cen lub zapobieżenia wzrostowi cen, który nastąpiłby w normalnych okolicznościach).

2. W celu stwierdzenia, czy przywóz towaru objętego postępowaniem ochronnym zagraża wyrządzeniem poważnej szkody przemysłowi krajowemu, minister właściwy do spraw gospodarki zbada:

- 1) wielkość i tempo wzrostu przywozu w wielkościach bezwzględnych oraz w odniesieniu do produkcji i konsumpcji krajowej towaru objętego postępowaniem ochronnym, w szczególności z powodu ograniczeń dostępu do rynku w krajach trzecich lub ze względu na sezonowe nadwyżki podaży w kraju eksportu,
- 2) możliwości eksportowe kraju eksportu towaru objętego postępowaniem ochronnym i prawdopodobieństwo wykorzystania tych możliwości dla zwiększenia przywozu na polski obszar celny,
- 3) spadek sprzedaży lub udziału w rynku przemysłu krajowego, wzrost zapasów u producentów, importerów lub w przedsiębiorstwach handlowych, spadek produkcji, zysków, wydajności zatrudnienia lub obniżki płac,
- 4) stopień trudności przedsiębiorców krajowych w sfinsansowaniu produkcji nowych wyrobów oraz modernizacji dotychczasowej produkcji.

3. W toku postępowania ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki zbada także inne niż przywóz czynniki, które mogły wyrządzić poważną szkodę przemysłowi krajowemu. Stwierdzona szkoda wyrządzona przez te czynniki nie będzie przypisywana przywózowi.

Art. 21. 1. Jeżeli w czasie postępowania ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki dokona wstępnego ustalenia, że przywóz towaru objętego postępowaniem jest nadmierny i wprowadzenie środka ochronnego dopiero po zakończeniu postępowania ochronnego spowodowałoby powstanie szkody trudnej do naprawienia lub grozi powstaniem takiej szkody, może ustanowić, w drodze rozporządzenia, tymczasowy środek ochronny.

2. Tymczasowy środek ochronny ustanawia się na okres nieprzekraczający 200 dni.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) nazwę towaru, opis towaru, kod taryfy celnej,
- 2) wysokość i okres stosowania tymczasowego środka ochronnego,
- 3) sposób, warunki i zakres stosowania tymczasowego środka ochronnego.

4. Wstępne ustalenie, o którym mowa w ust. 1, ogłaszane jest w formie postanowienia. Postanowienie to powinno zawierać w szczególności opis ustalonego stanu faktycznego oraz podstawy faktyczne i prawne dokonanych ustaleń.

5. Stronom biorącym udział w postępowaniu ochronnym przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie zastrzeżeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 4. Zastrzeżenie powinno zawierać uzasadnienie wraz z danymi i informacjami na jego poparcie.

Art. 22. W wypadku ustanowienia tymczasowej opłaty celnej dodatkowej warunkiem objęcia towaru procedurą dopuszczenia do obrotu jest złożenie zabezpieczenia w wysokości ustalonej na poziomie równym wysokości kwoty należności z tytułu tymczasowej opłaty celnej dodatkowej. W zakresie postępowania dotyczącego zabezpieczenia stosuje się odpowiednie przepisy prawa celnego.

Art. 23. Tymczasowego środka ochronnego nie stosuje się do dostaw towaru objętego kontraktami zawartymi przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1, pod warunkiem że dokumenty przewozowe zostały wystawione przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a towar został przywieziony na polski obszar celny nie później niż 3 miesiące od dnia jego wejścia w życie.

Art. 24. Postępowanie ochronne powinno być zakończone nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakończeniu postępowania ochronnego bez zastosowania środka ochronnego, jeżeli w toku postępowania ochronnego stwierdzone zostanie, że:

- 1) przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym nie wyrządził poważnej szkody przemysłowi krajowemu oraz
- 2) nie zagraża powstaniem takiej szkody, oraz
- 3) nie ma wpływu na przeprowadzenie zmian dostosowawczych w przemyśle albo
- 4) wymaga tego interes publiczny.

Art. 26. 1. W wypadku gdy postępowanie ochronne zostanie zakończone bez zastosowania środka ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki uchyla rozporządzenie, o którym mowa w art. 21 ust. 1.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, organ celny, na pisemny wniosek osoby zainteresowanej, dokonuje zwrotu zabezpieczenia złożonego zgodnie z art. 22, w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku.

3. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia organ celny nie płaci odsetek.

Art. 27. 1. Jeżeli w wyniku postępowania ustalono, że przywóz towaru objętego postępowaniem jest nadmierny, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje postanowienie stwierdzające ten fakt. Postanowienie to powinno zawierać w szczególności:

- 1) nazwę towaru, opis towaru, kod taryfy celnej,
- 2) określenie metody oraz czynników, które uwzględniono przy dokonywaniu ustaleń w przedmiocie wyrządzenia poważnej szkody lub zagrożenia wyrządzeniem takiej szkody przez wzrost przywozu towaru objętego postępowaniem,
- 3) wskazanie odpowiedniego środka ochronnego i określenie prawdopodobnych skutków jego nałożenia dla gospodarki i interesu publicznego,
- 4) ocenę programu dostosowawczego przemysłu krajowego, mającego na celu zapewnienie konkurencyjności tego przemysłu po zniesieniu ograniczeń w dostępie do rynku,
- 5) listę znanych przedsiębiorców stanowiących przemysł krajowy wytwarzający towar, o którym mowa w pkt 1.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać uzasadnienie wskazujące podstawy faktyczne i prawne dokonanych ustaleń.

3. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 21 ust. 5.

Art. 28. 1. Jeżeli w wyniku postępowania ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki stwierdzi, że zaistniały warunki przewidziane ustawą do ochrony rynku przed nadmiernym przywozem, ustanowi, w drodze rozporządzenia, ostateczny środek ochronny.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinien określać w szczególności:

- 1) nazwę towaru, opis towaru, kod taryfy celnej,
- 2) rodzaj ustanowionego środka ochronnego,
- 3) wysokość i okres stosowania środka ochronnego,
- 4) sposób, warunki i zakres stosowania ustanowionego środka ochronnego, w tym wskazanie kraju pochodzenia, którego środek dotyczy.

3. Ostateczny środek ochronny może zostać ustanowiony na okres nie dłuższy niż 4 lata, z uwzględnieniem okresu stosowania tymczasowego środka ochronnego.

4. Jeżeli ostateczny środek ochronny został ustanowiony na okres dłuższy niż rok, rozporządzenie o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinno również określać harmonogram stopniowej liberalizacji zastosowanego środka.

5. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie kontyngentu, rozporządzenie o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinno również określać sposób rozdysponowania kontyngentu.

6. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie nieautomatycznej rejestracji przywozu, rozporządzenie o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinno również określać warunki wydania i wykorzystywania pozwoleń na przywóz towaru objętego tą rejestracją. W szczególności warunkiem wykorzystania pozwolenia na przywóz towaru może być zachowanie określonej ceny jednostkowej przywożonego towaru.

Art. 29. Ostatecznego środka ochronnego nie stosuje się w odniesieniu do towaru objętego kontraktami zawartymi przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1, pod warunkiem że dokumenty przewozowe zostały wystawione przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia, a towar został przywieziony na polski obszar celny nie później niż 3 miesiące od dnia jego wejścia w życie.

Art. 30. 1. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie kontyngentu, jego wysokość zostanie ustalona na poziomie nie niższym od średniej wielkości lub wartości przywozu towaru objętego środkami ochronnymi w okresie ostatnich trzech reprezentatywnych lat, dla których dostępne są dane statystyczne, chyba że podane zostaną inne ważne powody, że inny poziom przywozu jest niezbędny dla zapobieżenia lub przeciwdziałania poważnej szkodzi.

2. W wypadku gdy kontyngent jest rozdzielony pomiędzy kraje eksportu, wielkość kontyngentu dla każdego kraju może być ustalona w porozumieniu z tymi spośród nich, które mają istotny interes w dostarcze-

niu towaru objętego środkami ochronnymi na polski obszar celny.

3. Jeżeli porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie zostanie osiągnięte, kontyngent zostanie rozdzielony pomiędzy kraje eksportu proporcjonalnie do poziomu przywozu towaru z tych krajów na polski obszar celny w reprezentatywnym okresie, z uwzględnieniem czynników, które wpływają lub mogłyby wpłynąć na handel tym towarem.

4. Jeżeli podstawą ustanowienia kontyngentu nie jest zagrożenie wyrządzenia poważnej szkody, a konsultacje z władzami kraju eksportu prowadzone były przy współpracy Komitetu do Spraw Środków Ochronnych WTO, minister właściwy do spraw gospodarki może odstąpić od kryteriów podziału kontyngentu, o których mowa w ust. 2 i 3, gdy:

- 1) w wyniku postępowania stwierdzono, że przywóz z jednego lub większej liczby krajów wzrósł nieproporcjonalnie w porównaniu do całego przywozu towaru na polski obszar celny w poprzednim reprezentatywnym okresie,
- 2) przyjęte kryteria odstąpienia należyście uwzględniają interesy wszystkich krajów eksportu towaru objętego środkiem ochronnym.

5. Kontyngent ustanowiony wobec towaru przywożonego z krajów eksportu niebędących członkami WTO będzie nie mniej restrykcyjny od środka ustanowionego wobec towaru przywożonego z krajów eksportu — członków WTO.

Art. 31. 1. Wymiaru i poboru opłaty celnej dodatkowej dokonuje organ celny.

2. W wypadku ustanowienia ostatecznej opłaty celnej dodatkowej organ celny wzywa dłużnika do uiszczenia kwoty należności wynikającej z tej opłaty. W wypadku gdy ostateczna opłata celna dodatkowa jest wyższa od opłaty tymczasowej, kwoty różnicy nie pobiera się. Jeżeli ostateczna opłata celna dodatkowa jest niższa od tymczasowej opłaty celnej dodatkowej, organ celny, który przyjął zabezpieczenie, dokona zwrotu zabezpieczenia w wysokości kwoty różnicy na pisemny wniosek strony, złożony wraz z oryginałem dowodu złożenia zabezpieczenia, którego przedstawienie było niezbędne do nadania towarowi przeznaczenia celnego.

3. Organ celny zwraca zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 22, po uiszczeniu kwoty należności wynikającej z opłaty celnej dodatkowej, na pisemny wniosek osoby zainteresowanej złożony wraz z oryginałem dowodu uiszczenia opłaty i dokumentami, których przedstawienie było niezbędne do nadania towarowi przeznaczenia celnego.

4. Przepis art. 26 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W wypadku gdy retrospektywnie zostanie przedstawiony dowód pochodzenia towaru, a organ celny

stwierdzi, że towar nie podlega środkowi ochronnemu, opłata celna dodatkowa, pobrana zgodnie z ust. 2, zostanie zwrócona na zasadach określonych w przepisach prawa celnego. Od zwracanej opłaty organ celny nie płaci odsetek.

Art. 32. 1. W wypadku ustanowienia kontyngentu lub nieautomatycznej rejestracji obrotu warunkiem dopuszczenia do obrotu towaru klasyfikowanego według takiego kodu taryfy celnej, jak towar objęty środkiem ochronnym, jest udokumentowanie pochodzenia towaru na zasadach określonych w przepisach prawa celnego. Jeżeli warunek ten nie zostanie spełniony, przepis art. 59 Kodeksu celnego stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli ustanowiona zostanie opłata celna dodatkowa, warunkiem dopuszczenia do obrotu towaru klasyfikowanego według takiego kodu taryfy celnej, jak towar objęty środkiem ochronnym, jest udokumentowanie pochodzenia towaru na zasadach określonych w przepisach prawa celnego. Jeżeli warunek ten nie zostanie spełniony, stosuje się opłatę celną dodatkową.

Rozdział 4

Postępowanie weryfikacyjne i przeglądowe

Art. 33. 1. Jeżeli okres stosowania środka ochronnego przekracza 3 lata, to przed upływem połowy okresu stosowania środka ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki przeprowadzi postępowanie ochronne weryfikacyjne w celu stwierdzenia, czy dalsze stosowanie środka ochronnego jest uzasadnione.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczy, w drodze postanowienia, postępowanie, o którym mowa w ust. 1.

3. Do postępowania ochronnego weryfikacyjnego przepisy rozdziału 3 stosuje się odpowiednio.

4. W postępowaniu ochronnym weryfikacyjnym bada się dane i informacje dotyczące okresu stosowania środka ochronnego.

5. Po przeprowadzeniu postępowania minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) zakończy w drodze postanowienia postępowanie ochronne weryfikacyjne bez zmiany stosowania środka ochronnego, jeżeli przesłanki, o których mowa w art. 3, nie uległy zmianie, lub
- 2) wyda rozporządzenie uchylające rozporządzenie o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, w wypadku gdy przywóz nie jest nadmierny albo gdy przemawia za tym interes publiczny, lub
- 3) w drodze rozporządzenia zmieni wydane uprzednio rozporządzenie o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, określając w nim szczegółowe za-

sady zwiększenia liberalizacji stosowania tego środka, w wypadku gdy przesłanki, o których mowa w art. 3, uległy zmianie.

Art. 34. 1. W celu przedłużenia okresu stosowania ostatecznego środka ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki wszczy, w drodze postanowienia, postępowanie ochronne przeglądowe.

2. Postępowanie ochronne przeglądowe może być wszczęte nie wcześniej niż 3 miesiące od daty ustanowienia ostatecznego środka ochronnego i nie później niż 9 miesięcy przed datą zakończenia stosowania tego środka.

3. Do postępowania ochronnego przeglądowego przepisy rozdziału 3 stosuje się odpowiednio.

4. W postępowaniu ochronnym przeglądowym bada się dane i informacje dotyczące okresu stosowania środka.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 9 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania ochronnego przeglądowego:

- 1) zakończy w drodze postanowienia postępowanie ochronne przeglądowe bez przedłużenia zastosowania ostatecznego środka ochronnego lub
- 2) wyda rozporządzenie zmieniające rozporządzenie o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, w którym przedłuży okres stosowania środka ochronnego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki może przedłużyć, w drodze rozporządzenia, stosowanie środka ochronnego, z zastrzeżeniem ust. 7, pod warunkiem że w wyniku postępowania ochronnego przeglądowego stwierdzone zostanie, że dalsze stosowanie środka ochronnego jest niezbędne dla naprawienia poważnej szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu lub zapobieżenia jej powstaniu oraz ułatwienia przeprowadzenia zmian dostosowawczych w przemyśle krajowym. Przedłużając stosowanie środka ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki określi harmonogram stopniowej liberalizacji ustanowionego środka.

7. Nie przedłuża się stosowania środka ochronnego, jeżeli środek ten był ustanowiony na podstawie ustaleń stwierdzających, że przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym zagraża jedynie wyrządzeniem poważnej szkody przemysłowi krajowemu produkującemu towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny.

8. Łączny okres stosowania środka ochronnego nie może być dłuższy niż 8 lat.

9. Środek ochronny, o którym mowa w ust. 6, nie może być bardziej restrykcyjny niż obowiązujący w ostatnim okresie liberalizacji, określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 28 ust. 1.

Art. 35. 1. Wobec towaru, w odniesieniu do którego był ustanowiony środek ochronny na okres nie dłuższy niż 2 lata, środek ochronny nie będzie ponownie stosowany przez okres 2 lat, licząc od dnia utraty mocy lub uchylecia rozporządzenia o ustanowieniu środka ochronnego.

2. W wypadku gdy środek ochronny ustanowiono na okres dłuższy niż 2 lata, środek ochronny nie będzie ponownie stosowany przez okres równy okresowi stosowania tego środka.

3. Środek ochronny ustanowiony na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy może zostać wprowadzony ponownie wobec przywozu tego samego towaru, pod warunkiem że:

- 1) upłynął co najmniej rok od daty ustanowienia środka ochronnego oraz
- 2) taki środek ochronny był stosowany wobec tego towaru nie więcej niż 2 razy w okresie 5 lat bezpośrednio poprzedzających datę ponownego ustanowienia tego środka.

Rozdział 5

Kontrola Naczelnego Sądu Administracyjnego

Art. 36. 1. Decyzje ministra właściwego do spraw gospodarki wydane w postępowaniu ochronnym oraz postanowienia tego organu: o pozostawieniu wniosku o wszczęcie postępowania ochronnego bez rozpoznania, o umorzeniu postępowania ochronnego, o odmowie wszczęcia postępowania ochronnego, o zakończeniu postępowania ochronnego bez zastosowania środka ochronnego, o zakończeniu postępowania ochronnego weryfikacyjnego bez zmiany stosowania środka ochronnego, o zakończeniu postępowania ochronnego

go przeglądowego bez przedłużenia ważności rozporządzenia o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego podlegają zaskarżeniu przez stronę do Naczelnego Sądu Administracyjnego w wypadku ich niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia doręczenia aktu.

2. Wniesienie i rozpoznanie skargi następuje w trybie określonym ustawą z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5, Nr 48, poz. 552, Nr 60, poz. 704 i Nr 91, poz. 1008), z wyłączeniem przepisów art. 34.

3. Wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej decyzji lub postanowienia, chyba że sąd tak postanowi.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

Art. 37. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy podlegają rozpatrzeniu według dotychczasowych przepisów.

Art. 38. Traci moc ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz.U. Nr 157, poz. 1027).

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

478

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 24 kwietnia 2001 r.

w sprawie przekształceń w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Krośnie.

Na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Krośnie, utworzonej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1999 r. w sprawie utworzenia Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Krośnie (Dz. U. Nr 55, poz. 575 i Nr 94, poz. 1090), do-

konuje się zmiany specjalności kształcenia polegającej na wprowadzeniu następujących specjalności zawodowych:

- obsługa ruchu turystycznego i rekreacji,
- gospodarka regionalna z agroturystyką.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *E. Wittbrodt*